Stortåen som nektet plent å vifte pent

TIDLIGERE I TIDSSKRIFTET

JULIE DIDRIKSEN

Tidsskriftet

I Tidsskriftets utgave nr. 7/1965 kunne vi lese et lite dikt om skiveprolaps. Da innskriveren sto klar til dyst og med gull i munn en morgenstund, sluttet stortåen å samarbeide. Den ville bare peke ned. Ikke lenge etter kom smertene, og da blæren også sluttet å fungere, bar det til sykehuset (Tidsskr Nor Lægeforen 1965; 85: 623).

Nucleusprolaps

NOEN DAGBOKSBLAD FRA ET TILFELLE.

En morgenstund

raskt opp jeg spratt

med gull i munn,

men merket at

den store tå

den ville nå

kun peke ned –

den nektet plent

å være med

og vifte pent

som stortær gjør

når de så bør.

Snart etter kom

no'n smerter som

en straffedom

Dog ganske fort

forsvant de bort

for så å bli

parestesi.

Litt blærestopp

kom så på topp.

--

Så ble jeg bragt

til hospital

og inn ble lagt

på sykesal

hvor blek jeg lå

med vissen tå.

Jeg rundt ble sendt

og sjekket opp

og endevendt

fra tå til topp.

En røntgograf

her på meg så

med myelograf

og mælte nå:

«Din rot, L fem,

er trykket af

og i bekle.»

Og siden hen

min gode venn

kirurgen kom

og sa sin dom:

«Jeg tror vi må

inn i deg gå

for ut å få

den brusken her

som trykker der,

slik at du kan

få latt ditt vann

og brukt din tå.»

Som sagt så gjort

og ganske fort

på bord jeg lå

med maske på.

De rykket inn

med kniv og saks

i ryggen min

og fjernet straks

rundt femte rot

prolaps og skrot.

--

Ja, slik det kan

rett hurtig gå

en stakkels mann

med nedstemt tå.

H.K.S

Publisert: 17. april 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0067

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no